

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 158

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 februarie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
7.	— Hotărâre privind numirea președintelui Autorității Electorale Permanente	2
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
5.	— Hotărâre pentru constituirea unei comisii de anchetă privind modalitatea de încheiere a unor contracte de colaborare cu terțe persoane și modul de angajare și efectuare a cheltuielilor din bani publici în executarea contractelor de colaborare la Societatea Română de Televiziune	2-4
D E C R E T E		
130.	— Decret privind conferirea Ordinului Național <i>Pentru Merit</i>	4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 716 din 20 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 62 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică	5-7
	Decizia nr. 717 din 20 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.....	7-9
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI		
33.	— Ordin privind stabilirea cotei obligatorii de achiziție de certificate verzi, aferentă anului 2018.....	10
34.	— Ordin pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice încheiat între producătorii de energie electrică și furnizorii de ultimă instanță	10-16

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea președintelui Autorității Electorale
Permanente**

În temeiul prevederilor art. 101 din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numește, pentru o perioadă de 8 ani, domnul Mitulețu-Buică Constantin-Florin în funcția de președinte al Autorității Electorale Permanente.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 27 februarie 2019.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ȘERBAN-CONSTANTIN VALECA

București, 27 februarie 2019.

Nr. 7.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****pentru constituirea unei comisii de anchetă privind modalitatea de încheiere a unor contracte
de colaborare cu terțe persoane și modul de angajare și efectuare a cheltuielilor din bani publici
în executarea contractelor de colaborare la Societatea Română de Televiziune**

Având în vedere răspunsul doamnei Doina Gradea, președinte-director general al Societății Române de Televiziune, la solicitarea Comisiei pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă referitoare la punerea la dispoziție a unei situații a sumelor cheltuite lunar, în perioada ianuarie—octombrie 2018, pentru colaboratorii și invitații permanenți care au participat sau care au avut un aport la emisiunea „România 9”, realizată de jurnalistul Ionuț Cristache, precum și a unei situații defalcate a sumelor de bani care au fost cheltuite cu ocazia organizării Festivalului „Cerbul de Aur” 2018, și anume că sumele menționate nu pot fi comunicate deoarece reprezintă o situație juridică culpabilă televiziunii publice prin încălcarea condițiilor de confidențialitate din contractele încheiate de Societatea Română de Televiziune, considerăm necesară constituirea unei comisii de anchetă pentru anchetarea modului în care sunt angajate și efectuate cheltuielile fondurilor publice la Societatea Română de Televiziune.

Ca urmare a scrisorii transmise Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților de către 7 membri din Consiliul de administrație al Televiziunii Române, adică mai mult de jumătate din numărul total, prin care reclamă luarea de decizii și semnarea de contracte „pe sume mari” de către instituție fără a fi consultați,

ținând cont de faptul că Societatea Română de Televiziune are mari probleme bugetare de o bună perioadă de timp, iar televiziunea publică, pentru care fiecare român este obligat să plătească, este repetentă când vine vorba de audiențe și încasări, în condițiile în care pe post rulează și emisiuni foarte bune,

față de situația cu impact negativ asupra societății românești, comunicată de conducerea Societății Române de Televiziune, conform căreia respectarea legii privind accesul la informații publice prin publicarea sumelor cheltuite în Societatea Română de Televiziune (SRTv) reprezintă, din perspectivă contractuală, un delict civil, ceea ce oferă partenerului contractual al SRTv posibilitatea să rezilieze contractul și să solicite Televiziunii Române daune morale sau eventuale penalități prevăzute în contract, considerăm necesară înființarea unei comisii de anchetă a Camerei Deputaților pentru anchetarea Societății Române de Televiziune în privința modalității în care au fost angajate și efectuate cheltuieli publice prin încheierea unor contracte de colaborare, civile sau pentru drepturi de autor, cu terțe persoane.

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 75 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se constituie Comisia parlamentară de anchetă a Camerei Deputaților privind activitatea de gestiune a colaboratorilor Televiziunii Române, utilizați în cadrul emisiunilor sau festivalurilor, producții proprii ale Societății Române de Televiziune, denumită în continuare *Comisia parlamentară de anchetă*, având următoarele obiective:

a) verificarea criteriilor care au fundamentat încheierea contractelor de colaborare, civile sau pentru drepturi de autor, ale Televiziunii Române cu terțe persoane pentru realizarea de emisiuni și festivaluri, producții proprii ale Societății Române de Televiziune;

b) analiza modului în care au fost respectate atribuțiile și obligațiile care decurg din Legea nr. 41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin încheierea contractelor de colaborare, civile sau pentru drepturi de autor, ale Televiziunii Române cu terțe persoane pentru realizarea de emisiuni și festivaluri, producții proprii ale Societății Române de Televiziune;

c) verificarea modului în care a fost asigurat un mediu concurențial eficient, transparent și nediscriminatoriu în procedura de selecție și în încheierea contractelor de colaborare, civile sau pentru drepturi de autor, ale Televiziunii Române cu terțe persoane pentru realizarea de emisiuni și festivaluri, producții proprii ale Societății Române de Televiziune;

d) analiza modului în care actele legislative secundare au influențat încheierea contractelor de colaborare, civile sau pentru drepturi de autor, ale Televiziunii Române cu terțe persoane pentru realizarea de emisiuni și festivaluri, producții proprii ale Societății Române de Televiziune.

Art. 2. — (1) Comisia parlamentară de anchetă se compune din 11 membri, deputați desemnați de grupurile parlamentare ale Camerei Deputaților potrivit configurației politice.

(2) Comisia parlamentară de anchetă este condusă de un birou alcătuit din președinte, un vicepreședinte și un secretar, aleși în prima ședință cu votul majorității membrilor prezenți.

(3) Componența nominală a Comisiei parlamentare de anchetă este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(4) Deputații desemnați ca membri ai prezentei Comisii parlamentare de anchetă își păstrează și calitatea de membri ai comisiilor permanente ale Camerei Deputaților.

Art. 3. — În condițiile în care unul dintre membrii Comisiei parlamentare de anchetă se află în imposibilitatea de a participa la lucrări, grupurile parlamentare vor desemna un înlocuitor.

Art. 4. — Convocarea ședințelor Comisiei parlamentare de anchetă se face cu cel puțin 24 de ore înainte de către președintele acesteia sau, în lipsa lui, de către vicepreședintele care îl înlocuiește.

Art. 5. — (1) Pentru ca ședințele Comisiei parlamentare de anchetă să aibă loc în mod legal este necesară participarea a cel puțin jumătate plus unu din numărul membrilor care o compun.

(2) Hotărârile Comisiei parlamentare de anchetă se adoptă cu votul majorității membrilor prezenți. Votul este deschis.

Art. 6. — Detaliile privind organizarea și funcționarea Comisiei parlamentare de anchetă vor fi cuprinse într-un regulament propriu, înaintat spre aprobare Biroului permanent al

Camerei Deputaților în termen de 5 zile de la constituirea acesteia.

Art. 7. — Împiedicarea în orice fel a activității Comisiei parlamentare de anchetă în îndeplinirea atribuțiilor sale se sancționează potrivit legii penale.

Art. 8. — (1) În vederea audierii, Comisia parlamentară de anchetă poate cita orice persoană care lucrează în cadrul Guvernului sau în cadrul celorlalte organe ale administrației publice și care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei.

(2) În cazul refuzului nemotivat de a răspunde solicitărilor Comisiei parlamentare de anchetă, aceasta poate propune sesizarea conducătorului autorității sau instituției unde desfășoară activitatea persoana citată, în vederea aplicării în mod corespunzător a prevederilor regulamentelor de organizare și funcționare a instituției respective.

(3) Comisia parlamentară de anchetă poate invita orice altă persoană care poate avea cunoștință despre o faptă sau o împrejurare de natură să servească la aflarea adevărului în cauza care formează obiectul activității comisiei și care acceptă să fie audiată. Persoana invitată poate răspunde și în scris Comisiei parlamentare de anchetă, furnizând informațiile solicitate, sau poate transmite prin poștă documente sau celelalte mijloace de probă pe care le deține și care sunt utile Comisiei parlamentare de anchetă.

(4) În cazul în care este necesară prezența unor experți pentru lămurirea unor fapte sau împrejurări în vederea aflării adevărului, Comisia parlamentară de anchetă dispune efectuarea de expertize.

(5) Dispozițiile legale referitoare la invitarea, prezentarea și ascultarea martorilor, precum și cele privitoare la prezentarea înscrisurilor sau efectuarea expertizelor se aplică în mod corespunzător.

(6) Președintele Comisiei parlamentare de anchetă atrage atenția persoanei audiate că are obligația de a spune adevărul, de a nu ascunde nimic din ceea ce știe.

Art. 9. — (1) În activitatea sa, Comisia parlamentară de anchetă va putea utiliza specialiști, fără drept de vot, desemnați de către grupurile parlamentare din Camera Deputaților și aprobați de biroul Comisiei parlamentare de anchetă.

(2) Lucrările Comisiei parlamentare de anchetă se înregistrează și se stenografiază.

Art. 10. — (1) Constatările, concluziile și propunerile Comisiei parlamentare de anchetă vor face obiectul unui raport final, care va fi depus la Biroul permanent al Camerei Deputaților în termen de 60 de zile de la data constituirii Comisiei parlamentare de anchetă. Termenul de depunere a raportului poate fi prelungit de Biroul permanent, la cererea motivată a președintelui de comisie.

(2) După primirea raportului, Biroul permanent al Camerei Deputaților îl va pune la dispoziția grupurilor parlamentare și îl va înscrie pe ordinea de zi, pentru a fi supus dezbaterii plenului Camerei Deputaților.

Art. 11. — În scopul realizării obiectivelor pentru care se constituie Comisia parlamentară de anchetă, Camera Deputaților va asigura personalul de specialitate și logistica necesare, cu aprobarea Biroului permanent.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 februarie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
EUGEN NICOLICEA

**Componența nominală a Comisiei parlamentare de anchetă
a Camerei Deputaților privind modalitatea de încheiere a unor contracte
de colaborare cu terțe persoane și modul de angajare și efectuare a
cheltuielilor din bani publici în executarea contractelor de colaborare
la Societatea Română de Televiziune**

Componența comisiei:

1. Manole Petre-Florin, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
2. Mînzatu Roxana, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
3. Simonis Alfred-Robert, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
4. Steriu Valeriu-Andrei, deputat, Grupul parlamentar al PSD;
5. Știrbu Gigel-Sorinel, deputat, Grupul parlamentar al PNL;
6. Săftoiu Ana Adriana, deputat, Grupul parlamentar al PNL;
7. Bulai Iulian, deputat, Grupul parlamentar al USR;
8. Kelemen Hunor, deputat, Grupul parlamentar al UDMR;
9. Băișanu Ștefan-Alexandru, deputat, Grupul parlamentar ALDE;
10. Pașcan Emil-Marius, deputat, Grupul parlamentar al PMP;
11. — deputat, Grupul parlamentar al minorităților naționale.

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind conferirea Ordinului Național *Pentru Merit*

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1) și alin. (2) lit. c), ale art. 9 lit. A și ale art. 10 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, republicată, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

în semn de recunoaștere a faptelor deosebite săvârșite pe timpul îndeplinirii misiunilor militare, pentru rezultatele importante obținute în procesul instruirii și al pregătirii profesionale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor* cu însemn de război, pentru militari, Drapelului de luptă al Batalionului 812 Infanterie „Bistrița”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

București, 26 februarie 2019.
Nr. 130.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 716**

din 20 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6² alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 6² alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică, excepție ridicată de Boros Zoltan Sandor în Dosarul nr. 5.540/296/2016 al Judecătoriei Satu Mare — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 441D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care precizează că dispozițiile legale criticate nu instituie privilegii sau discriminări, iar împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare poate fi formulată plângere, a cărei soluționare revine instanței judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 19 ianuarie 2017 pronunțată în Dosarul nr. 5.540/296/2016, **Judecătoria Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 6² alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică.**

5. Excepția a fost ridicată de Boros Zoltan Sandor într-o cauză având ca obiect o plângere prin care s-a solicitat anularea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale deoarece permit anularea certificatului de atestare profesională, deținut în calitate de inspector tehnic, fără existența în acest sens a unei hotărâri judecătorești.

7. **Judecătoria Satu Mare — Secția civilă** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că, în baza art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, persoana

sancționată contravențional are posibilitatea de a formula plângere contravențională, iar, potrivit art. 32 alin. (3) din același act normativ, plângerea suspendă executarea sancțiunii contestate. Astfel, raportat la dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competența exclusivă a instanței sesizate cu plângerea contravențională. Instanța reține că legiuitorul a reglementat și în alte materii restrângerea anumitor drepturi, ca sancțiune contravențională complementară. Astfel, este sancțiunea complementară a suspendării dreptului de a conduce, pe timp limitat, prevăzută de art. 96 alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, care se dispune prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției, iar controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competența instanței sesizate cu plângerea contravențională. Prin urmare, indiferent de faptul că această sancțiune complementară poate implica restrângerea dreptului la muncă al contravenientului (în cazul în care acesta este angajat șofer, de exemplu), nu se poate concluziona cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor care prevăd această sancțiune, de vreme ce restrângerea sau limitarea unor drepturi sau libertăți garantate prin Constituție sau prin Convenția europeană a drepturilor omului este permisă, în anumite condiții.

8. Instanța constată că Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 are ca scop încadrarea vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, ceea ce justifică aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de acest act normativ, inclusiv suspendarea sau anularea certificatului de atestare a inspectorului tehnic. De asemenea nu poate fi reținută încălcarea art. 41 din Constituție, având în vedere prevederile art. 28 din Ordinul ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului nr. 2.133/2005 pentru aprobarea Reglementărilor privind certificarea încadrării vehiculelor rutiere înmatriculate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică — RNTR 1, act normativ care poate fi supus controlului instanței de contencios administrativ în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

9. Totodată, instanța reține că aspectele care privesc legalitatea sancțiunii complementare aplicate prin procesul-verbal contestat în cauză urmează a fi analizate prin hotărârea ce se va pronunța pe fondul cauzei.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Din analiza jurisprudenței Curții Constituționale în materie constată că instanța de contencios constituțional a mai analizat constituționalitatea prevederilor cu

conținut similar din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, în raport cu critici asemănătoare, reținând că legiuitorul are îndreptățirea constituțională ca, pe lângă sancțiunea principală, să reglementeze și una sau mai multe sancțiuni complementare, în măsura în care au drept scop înlăturarea stării de pericol și preîntâmpinarea săvârșirii altor fapte interzise de lege. Astfel cum a reținut și Judecătoria Satu Mare, față de obiectul de reglementare al Ordonanței Guvernului nr. 81/2000, vizând asigurarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, este justificată instituirea sancțiunii contravenționale complementare constând în suspendarea ori anularea certificatului de atestare a inspectorului tehnic, conform prevederilor legale criticate de autorul excepției.

12. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile art. 62 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 sunt constituționale. Norma legală criticată nu prevede privilegii sau îngrădiri ale exercitării drepturilor procesuale pentru niciuna dintre persoanele care sunt sancționate prin aplicarea prevederilor art. 62 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000, cu modificările și completările ulterioare. Consideră că nu sunt încălcate dispozițiile art. 21 din Constituție, deoarece împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere în termen de 15 zile de la data înmânării sau comunicării acestuia, în temeiul art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, act normativ cu care Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 se completează, astfel cum stabilește art. 62 alin. (5).

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 62 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 30 august 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 167/2003, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 232/2013 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2012 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor rutiere înmatriculate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 438 din 18 iulie 2013.

16. Curtea observă că, ulterior sesizării sale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 a fost modificată și completată prin Legea nr. 260/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.017 din 21 decembrie 2017. Însă, având în vedere că, în cauza dedusă

judecății instanței judecătorești, produc efecte juridice prevederile art. 62 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000, în forma anterioară modificării și completării prin Legea nr. 260/2017, și în lumina Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea urmează a examina constituționalitatea acestor prevederi legale care au următorul cuprins: „*În cazul comiterii faptelor prevăzute la alin. (1) lit. a)–j), pe lângă amenziile contravenționale prevăzute la alin. (2), personalul R.A.R., împuternicit în acest scop de Ministerul Transporturilor, dispune, în raport cu gravitatea faptelor, suspendarea ori anularea autorizației tehnice a persoanei autorizate pentru stația de inspecție tehnică periodică respectivă sau suspendarea ori anularea certificatului de atestare a inspectorului tehnic, în condițiile stabilite de reglementările prevăzute la art. 1.*”

17. În opinia autorului excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 22 privind dreptul la viață, integritate fizică și psihică, art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii și art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale supuse controlului de constituționalitate stabilesc o sancțiune complementară în materie contravențională, constând în suspendarea ori anularea certificatului de atestare a inspectorului tehnic, în cazul comiterii unor fapte de natură să încalce regulile privind certificarea încadrării vehiculelor rutiere înmatriculate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică.

19. Cazurile și condițiile în care poate fi dispusă măsura anulării ori cea a suspendării certificatului de atestare a inspectorului tehnic sunt instituite prin reglementările aprobate prin ordin al ministrului transporturilor, așadar printr-un act normativ infralegal, susceptibil a fi supus controlului de legalitate, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

20. Sub acest aspect, Curtea reține că instituirea, în raport cu domeniul reglementat, a unor reguli speciale, inclusiv în ceea ce privește suspendarea ori anularea autorizației tehnice a persoanei autorizate pentru stația de inspecție tehnică periodică respectivă sau suspendarea ori anularea certificatului de atestare a inspectorului tehnic, ca o sancțiune complementară pe lângă cea a amenzii, aplicabilă în mod egal tuturor destinatarilor normei, fără discriminare, nu relevă un tratament juridic diferențiat față de persoane aflate în aceeași situație juridică. Prin urmare, Curtea constată că dispozițiile art. 16 din Constituție privind egalitatea în drepturi a cetățenilor nu sunt încălcate.

21. În continuare, analizând critica de neconstituționalitate privind încălcarea art. 21 din Constituție, Curtea observă că art. 62 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000, în forma în vigoare la data sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, stabilește că în cazul contravențiilor prevăzute de ordonanța menționată sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, în conformitate cu art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, „Controlul aplicării și executării sancțiunilor contravenționale principale și complementare este de competență exclusivă a instanței prevăzute la alin. (1)”, adică a judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția. De asemenea, potrivit art. 32 alin. (3) din același act normativ, plângerea suspendă executarea sancțiunii contestate.

22. În aceste condiții, Curtea reține că inspectorul tehnic căruia i-a fost anulat/suspendat certificatul de atestare are

posibilitatea de a se adresa instanței judecătorești cu plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției și de a beneficia de toate mijloacele și garanțiile specifice exercitării liberului acces la justiție. Aspectele care privesc legalitatea și temeinicia sancțiunii complementare aplicate prin procesul-verbal contestat în cauză urmează a fi evaluate de instanța judecătorească prin hotărârea asupra fondului cauzei. Prin urmare, Curtea constată că prevederile legale criticate nu îngrădesc sub niciun aspect accesul liber la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție.

23. Cu privire la dispozițiile de lege criticate din perspectiva încălcării dreptului la muncă, Curtea constată că susținerile autorului excepției sunt neîntemeiate. Potrivit art. 41 din Constituție, dreptul la muncă nu poate fi îngrădit, iar alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă. Prin instituirea sancțiunii prevăzute de normele de lege criticate nu se îngrădește alegerea profesiei

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Boros Zoltan Sandor în Dosarul nr. 5.540/296/2016 al Judecătoriei Satu Mare — Secția civilă și constată că prevederile art. 6² alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 privind certificarea încadrării vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, prin inspecția tehnică periodică, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Satu Mare — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 717

din 20 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente

deținute anterior, deoarece activitatea inspectorilor tehnici trebuie să se circumscrie regulilor pe care legiuitorul le-a edictat în vederea creării cadrului legal de funcționare a acestora și a asigurării siguranței circulației rutiere. Astfel, Ordonanța Guvernului nr. 81/2000 are ca scop încadrarea vehiculelor înmatriculate sau înregistrate în normele tehnice privind siguranța circulației rutiere, protecția mediului și în categoria de folosință conform destinației, ceea ce justifică aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de acest act normativ, inclusiv suspendarea sau anularea certificatului de atestare a inspectorului tehnic.

24. Referitor la invocarea dispozițiilor art. 22 și 52 din Constituție, Curtea precizează că normele fundamentale referitoare la dreptul la viață și la integritate fizică și psihică și dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, prin conținutul lor, nu au relevanță pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate.

electrice și electronice, excepție ridicată de Societatea Arsis Trading — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.268/225/2015 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 520D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care precizează că stabilirea unor sancțiuni pecuniare în cazul săvârșirii unor fapte de încălcare a legii nu este contrară dreptului de proprietate privată, ale cărui conținut și limite sunt stabilite de lege. De asemenea, pentru a respecta libertatea economică, orice activitate trebuie să se circumscrie regulilor edictate în legătură cu desfășurarea sa.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 6 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.268/225/2015, **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.**

5. Excepția a fost ridicată de Societatea Arsis Trading — S.R.L. din București cu prilejul soluționării apelului împotriva Sentinței civile nr. 2.412 din 27 iunie 2016, pronunțată de Judecătoria Drobeta-Turnu Severin într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece există o vădită disproporție între fapta contravențională și sancțiunea aplicată, în cuantum de 40.000 lei. Consideră că fapta contravențională de a nu informa cumpărătorii în momentul vânzării de echipamente electrice și electronice (EEE) cu privire la costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului, prin evidențierea separată a acestor costuri, nu prezintă un grad de pericol social sporit, care să justifice aplicarea unei sancțiuni contravenționale într-un cuantum de minimum 40.000 lei. Și în situația în care distribuitorii nu ar fi respectat obligația de informare a cumpărătorilor cu privire la costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului, acest cost este inclus în prețul final al produsului, cumpărătorii nefiind prejudiciați și nici puși în situația de a achita o sumă în plus față de prețul prezentat. De altfel, o astfel de amendă contravențională poate duce chiar la închiderea operatorului economic sancționat contravențional.

7. În susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate exemple din legislație (Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și Hotărârea Guvernului nr. 857/2011 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele din domeniul sănătății publice), în care, pentru alte fapte contravenționale care implică, în mod evident, un grad de pericol social mai ridicat, sunt prevăzute amenzi al căror cuantum este stabilit de legiuitor la o valoare mult mai scăzută față de cea stabilită prin prevederile legale criticate.

8. **Tribunalul Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că prevederile art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 nu încalcă dispozițiile constituționale invocate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, sens în care precizează că autoarea acesteia invocă înfrângerea unor prevederi constituționale fără a identifica în concret articolele incidente. De altfel, aceasta nu arată care dintre prevederile constituționale ale art. 44, 45 și 56 au fost încălcate. În plus, autoarea excepției, fiind nemulțumită de soluția legislativă existentă, solicită modificarea textelor de lege criticate, considerând „că între fapta contravențională și sancțiunea aplicată există o disproporție vădită”. În aceste condiții, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate, așa cum a fost formulată, are ca finalitate modificarea dispozițiilor de lege supuse controlului, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 16 aprilie 2015, care au următorul cuprins: „*Încălcarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență constituie contravenții, dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni, și se sancționează după cum urmează:*

(...)

c) cu amendă de la 40.000 lei la 50.000 lei;

(...);

3. *nerespectarea prevederilor art. 34 alin. (1), (3) și (5);”.*

Prevederile art. 34 alin. (1), (3) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015, la care normele legale criticate fac trimitere, au următorul cuprins:

„(1) *Producătorii și distribuitorii sunt obligați să informeze cumpărătorii, în momentul vânzării de EEE, cu privire la costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului, prin evidențierea separată a acestor costuri.*

(...)

(3) *Producătorii trebuie să furnizeze utilizatorilor de EEE din gospodăriile particulare informațiile necesare în legătură cu:*

a) *obligația de a colecta separat DEEE și de a nu elimina DEEE împreună cu deșeurile municipale nesortate;*

b) *sistemele de predare și colectare puse la dispoziția lor, încurajând coordonarea informațiilor despre centrele de colectare existente, indiferent de producătorii sau alți operatori care le-au înființat;*

c) *rolul utilizatorilor de EEE din gospodăriile particulare în reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a DEEE;*

d) *potențialele efecte nocive asupra mediului și sănătății umane ca urmare a prezenței substanțelor periculoase în EEE;*

e) *semnificația simbolului din anexa nr. 10.*

(...)

(5) *În scopul reducerii la minimum a eliminării DEEE ca deșeuri municipale nesortate și pentru a facilita colectarea lor separată, producătorii sunt obligați să marcheze în mod corespunzător cu simbolul prevăzut în anexa nr. 10 echipamentele electrice și electronice introduse pe piață.”*

14. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege ce formează obiectul excepției contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică și art. 56 alin. (2) privind așezarea justă a sarcinilor fiscale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 instituie sancțiunea amenzii contravenționale și limitele acesteia, aplicabilă în cazul nerespectării prevederilor art. 34 alin. (1), (3) și (5) din actul normativ menționat, referitoare, în esență, la obligația producătorilor și distribuitorilor de a furniza cumpărătorilor anumite informații cu privire la echipamentele electrice și electronice (EEE) și la deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE).

16. Curtea observă că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 reprezintă o transpunere în dreptul intern a Directivei 2012/19/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), iar dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate dau expresie normelor art. 22 din directivă,

potrivit cărora „Statele membre stabilesc normele privind sancțiunile aplicabile în caz de încălcare a dispozițiilor de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.”

17. De asemenea, Curtea reține că reglementarea răspunderii contravenționale și a sancțiunilor cu caracter administrativ este de competența legiuitorului și ține de politica statului, care, în scopul prevenirii săvârșirii faptelor de natură contravențională, impune sancțiuni disuasive (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.315 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012).

18. Cuantumul amenzii contravenționale stabilite prin norma criticată reprezintă, așadar, opțiunea legiuitorului, care a instituit sancțiuni severe pentru anumite fapte a căror nerespectare, în aprecierea sa, prezintă un grad de pericol social ridicat. Astfel, stabilirea unor contravenții în sarcina producătorilor și distribuitorilor de EEE care nu respectă prevederile legale în materia deșeurilor de echipamente electrice și electronice are ca scop, astfel cum este reținut și în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015, „*reducerea deșeurilor*” în vederea „*atingerii nivelului necesar de protecție a sănătății umane și a mediului pe întreg teritoriul țării*”, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 34 alin. (2), potrivit căruia „*Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice*”, și ale art. 35 alin. (2), în conformitate cu care statul asigură cadrul legislativ pentru exercitarea dreptului oricărei persoane la un mediu înconjurător sănătos și echilibrat ecologic. Se asigură astfel un just echilibru între interesul general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului.

19. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, așa încât, potrivit art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, conținutul și limitele acestuia sunt stabilite de lege. De altfel, în susținerea acestei concepții, și alin. (7) al aceluiași articol obligă proprietarul „*la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului*”, îi revin. Așa fiind, nu se poate susține că prin instituirea unei sancțiuni contravenționale în sarcina persoanelor fizice ori juridice se aduce atingere dreptului de proprietate, chiar dacă în mod automat executarea contravenției înseamnă diminuarea patrimoniului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 407 din 8 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 21 noiembrie 2013).

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Arsis Trading — S.R.L. din București în Dosarul nr. 10.268/225/2015 al Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 43 alin. (1) lit. c) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitiv și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Mehedinți — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

20. În lumina acestor considerente, Curtea constată că dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție nu sunt încălcate, deoarece stabilirea unor amenzi nu are semnificația unui transfer de proprietate care să încalce Constituția, ci este consecința săvârșirii unor fapte ilegale sancționate de lege, în cuantumul apreciat de legiuitor în funcție de gravitatea și frecvența faptelor respective.

21. Referitor la critica privitoare la pretinsa disproporție între sancțiunile prevăzute de prevederile legale criticate și cele instituite prin acte normative, care reglementează în alte domenii decât cel privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE), Curtea reține că stabilirea unor asemenea sancțiuni reprezintă o opțiune a legiuitorului, justificată de obiectivul atingerii unui grad maxim de eficiență a responsabilității producătorilor și distribuitorilor de EEE, în vederea reducerii deșeurilor de echipamente electrice și electronice.

22. Cu privire la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art. 45 din Constituție, Curtea precizează că, potrivit jurisprudenței instanței de contencios constituțional, accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, prin interzicerea faptelor ilicite, prejudiciabile pentru societate sau pentru alte persoane. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 15 din 22 ianuarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 10 februarie 2004, Decizia nr. 119 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 martie 2006, și Decizia nr. 498 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012. Libertatea economică nu este absolută, ci trebuie exercitată în condițiile legii. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 45 din Constituție, atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acestuia se desfășoară „*în condițiile legii*”, așa cum a reținut Curtea prin Decizia nr. 929 din 18 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007.

23. În fine, referitor la susținerea privind încălcarea dispozițiilor art. 56 alin. (2) din Constituție privind „*ășezarea justă a sarcinilor fiscale*”, Curtea reține că amenda reglementată prin textul de lege criticat reprezintă o sancțiune administrativă, care constă în transferul silit al dreptului de proprietate asupra unor sume, din patrimoniul persoanei care a săvârșit fapta prevăzută de legea contravențională în patrimoniul statului, fără a avea natura juridică a unei contribuții financiare, în sensul art. 56 alin. (2) din Legea fundamentală.

Magistrat-asistent,
Simion Popescu-Marin

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind stabilirea cotei obligatorii de achiziție de certificate verzi, aferentă anului 2018

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (9¹), ale art. 8 alin. (8) și ale art. 14 alin. (6⁶) din Legea nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 3 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 495/2014 pentru instituirea unei scheme de ajutor de stat privind exceptarea unor categorii de consumatori finali de la aplicarea Legii nr. 220/2008 pentru stabilirea sistemului de promovare a producerii energiei din surse regenerabile de energie, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 38—43 alin. (1) din Metodologia de stabilire a cotei anuale obligatorii de achiziție de certificate verzi, aprobată prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 157/2018,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (5) și ale art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. 1. — Cota obligatorie de achiziție de certificate verzi de către operatorii economici care au obligația de achiziție de certificate verzi pentru anul 2018 se stabilește după cum urmează:

a) pentru perioada ianuarie—iulie 2018, la valoarea de 0,343 certificate verzi/MWh, corespunzătoare unui consum final de energie electrică exceptat de la plata certificatelor verzi de 4.278,3399 GWh;

b) pentru perioada august—decembrie 2018, la valoarea de 0,433 certificate verzi/MWh, corespunzătoare unui consum final

de energie electrică exceptat de la plata certificatelor verzi de 3.217,2545 GWh.

Art. 2. — Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale „OPCOM” — S.A., producătorii de energie electrică din surse regenerabile și operatorii economici prevăzuți la art. 1 duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 martie 2019.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 27 februarie 2019.

Nr. 33.

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice încheiat între producătorii de energie electrică și furnizorii de ultimă instanță

Având în vedere prevederile art. 22 alin. (1¹) și art. 28 lit. b¹) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și art. 9 alin. (1) și lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Contractul-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice încheiat între producătorii de energie electrică și furnizorii de ultimă instanță, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 43/2010 pentru aprobarea Contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice încheiat între [producător de energie electrică] și [furnizor implicit] și a Contractului-cadru de vânzare-cumpărare a energiei electrice pentru acoperirea consumului propriu

tehnologic al rețelelor electrice de distribuție încheiat între [producător de energie electrică] și [operator de distribuție], publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 3 ianuarie 2011.

Art. 3. — Producătorii de energie electrică și furnizorii de ultimă instanță duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestuia.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,

Dumitru Chiriță

București, 27 februarie 2019.

Nr. 34.

CONTRACT-CADRU
de vânzare-cumpărare a energiei electrice încheiat între producătorii de energie electrică
și furnizorii de ultimă instanță

Nr. din data

Părțile contractante

Între, producător de energie electrică, cu sediul în, județul, cod poștal, telefon, fax, cod fiscal, înscrisă în registrul comerțului la nr., IBAN nr., deschis la, titular al licenței ANRE nr., reprezentat legal prin, având calitatea de vânzător, pe de o parte, și, furnizor de ultimă instanță, cu sediul în, adresa, județul, cod poștal, telefon, fax, cod fiscal, înscrisă în registrul comerțului la nr., IBAN nr., deschis la, titular al licenței ANRE nr., desemnat prin Decizia președintelui ANRE nr., reprezentat legal prin, având calitatea de cumpărător, pe de altă parte, ambele denumite în continuare *părți*, s-a încheiat prezentul contract de vânzare-cumpărare a energiei electrice, denumit în continuare *contract*.

Terminologie

Art. 1. — Termenii utilizați în prezentul contract sunt definiți în anexa nr. 1 la contract.

Obiectul și durata contractului

Art. 2. — (1) Obiectul contractului îl reprezintă vânzarea de către vânzător și cumpărarea de către cumpărător, în vederea furnizării la tarife reglementate către clienții finali casnici din portofoliul propriu, a cantităților de energie electrică prevăzute în anexa nr. 2, la prețul de contract prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Cantitățile de energie electrică și prețul de contract sunt stabilite în conformitate cu reglementările aplicabile.

(3) Prin prezentul contract se asigură distinct și veniturile necesare vânzătorului pentru plata tarifului de transport — componenta de introducere a energiei electrice în rețea (T_G), conform reglementărilor aplicabile.

(4) Veniturile necesare vânzătorului pentru plata serviciului de transport, asigurate prin prezentul contract, reprezintă cota-parte din obligațiile de plată ale vânzătorului către Compania Națională Transelectrica — S.A. pentru serviciul de transport, corespunzătoare cantităților de energie electrică tranzacționate prin prezentul contract.

Art. 3. — (1) Cantitățile de energie electrică contractate și prețul de contract se modifică/se ajustează în conformitate cu reglementările aplicabile.

(2) Cantitățile de energie electrică modificate și prețul de contract ajustat fac obiectul unor acte adiționale la prezentul contract.

Art. 4. — (1) Prezentul contract intră în vigoare la data de și este valabil pe o perioadă de/până la data de

(2) După încetarea contractului, părțile nu vor mai fi ținute de termenii și condițiile din contract decât pentru punerea în executare a drepturilor și obligațiilor care iau naștere din derularea contractului până la data încetării acestuia.

Condițiile de desfășurare a vânzării/cumpărării

Art. 5. — Cumpărătorul achiziționează de la vânzător, la prețul de contract prevăzut în anexa nr. 3, cantitatea de energie electrică prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 6. — Vânzătorul poate să își îndeplinească obligația de a vinde energia electrică contractată prin:

- a) producerea de către oricare dintre capacitățile energetice exploatate comercial în baza licenței emise de către ANRE;
- b) cumpărarea de energie electrică, conform prevederilor reglementărilor aplicabile.

Art. 7. — Clauzele prezentului contract referitoare la obligațiile vânzătorului de a vinde la prețul de contract cantitățile de energie electrică prevăzute în contract nu exonerează vânzătorul de obligația de a respecta strict dispozițiile OTS date în conformitate cu prevederile Codului tehnic al rețelei electrice de transport și ale Regulamentului de funcționare și de decontare a pieței de echilibrare, aprobate prin ordin al președintelui ANRE.

Art. 8. — Clauzele prezentului contract, referitoare la obligațiile cumpărătorului de a cumpăra la prețul de contract cantitățile de energie electrică prevăzute în contract nu exonerează cumpărătorul de obligația de a respecta dispozițiile OTS date în conformitate cu prevederile Codului tehnic al rețelei electrice de transport și ale Regulamentului de funcționare și de decontare a pieței de echilibrare, aprobate prin ordin al președintelui ANRE.

Art. 9. — Cantitatea de energie electrică tranzacționată de părți conform prezentului contract reprezintă schimburi bloc sau face parte din schimbul bloc notificat de fiecare dintre părți, conform prevederilor Regulamentului de programare a unităților de producție și a consumatorilor dispecerizabili, aprobat prin ordin al președintelui ANRE.

Art. 10. — (1) În vederea producerii efectelor prezentului contract, fiecare parte se înregistrează în prealabil la OPE ca PRE sau transferă responsabilitatea echilibrării unei alte PRE și notifică OPE, direct sau indirect, schimbul bloc corespunzător cantităților de energie electrică tranzacționate de părți conform prevederilor prezentului contract. Părțile își comunică una alteia datele referitoare la PRE care își asumă responsabilitatea echilibrării pentru fiecare dintre părți, aceste date fiind cuprinse în anexa nr. 5 și actualizate ori de câte ori este cazul.

(2) Sumele pe care o parte trebuie să le plătească pentru dezechilibre conform prevederilor Regulamentului de calcul și de decontare a dezechilibrelor părților responsabile cu echilibrarea și Regulilor de transparentizare a decontării în cadrul părților responsabile cu echilibrarea, aprobate prin ordin al președintelui ANRE, ca urmare a transmiterii de către cealaltă parte a unei notificări fizice incorecte, vor fi plătite de partea care a notificat incorect. Dacă ambele părți transmit notificări fizice incorecte, penalitățile aferente sunt suportate de ambele părți.

Facturarea și condițiile de plată

Art. 11. — Contravaloarea energiei electrice vândută/cumpărată conform prezentului contract, în fiecare lună contractuală, se calculează cu următoarea formulă:

$$V = Q_{luna} \times P_{contract} + A \quad [lei],$$

unde:

— Q_{luna} reprezintă cantitatea de energie electrică contractată în fiecare lună contractuală, determinată conform tabelului 2.0 din anexa nr. 2, în MWh;

— $p_{contract}$ — prețul de contract, prevăzut în anexa nr. 3, în lei/MWh;

— A — contravaloarea serviciului de transport, prevăzut la art. 2 alin. (3).

Art. 12. — (1) Pe întreaga durată a contractului, nu mai târziu de 5 zile lucrătoare după încheierea fiecărei luni contractuale, vânzătorul emite către cumpărător o factură cu suma care trebuie plătită de către cumpărător pentru respectiva lună contractuală, calculată conform prevederilor art. 11.

(2) Factura emisă de către vânzător se achită de către cumpărător în termen de 10 zile lucrătoare de la data emiterii acesteia.

Art. 13. — În cazul neîndeplinirii în termen de 15 zile de la data scadenței a obligației prevăzute la art. 12 alin. (2), cumpărătorul plătește pentru fiecare zi de întârziere o sumă egală cu nivelul dobânzii datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare, începând cu prima zi după data scadenței, până în ziua plății (exclusiv). Valoarea totală a dobânzilor penalizatoare nu poate depăși valoarea facturii.

Art. 14. — În cazul în care o sumă facturată de către vânzător este contestată parțial sau integral de către cumpărător, acesta înaintează o contestație vânzătorului, însoțită de o notă explicativă, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la primirea facturii, și plătește suma rămasă necontestată până la data scadenței. Contestațiile ulterioare termenului menționat nu se iau în considerare. Vânzătorul este obligat să răspundă contestației în maximum 5 zile lucrătoare de la primirea acesteia. Pentru sumele contestate, dar stabilite ulterior ca fiind datorate de către cumpărător, pe cale amiabilă sau hotărâre judecătorească, acesta plătește, pe lângă suma datorată, o dobândă penalizatoare calculată conform prevederilor art. 13.

Art. 15. — Plata facturii se efectuează în lei, în contul vânzătorului. Plata se consideră efectuată la data înregistrării acesteia în contul vânzătorului.

Drepturi și obligații

Art. 16. — (1) Părțile se obligă una față de cealaltă să dețină, pe parcursul derulării contractului, toate aprobările necesare fiecăreia pentru exercitarea obligațiilor cuprinse în prezentul contract, respectând în același timp toate prevederile legale.

(2) Părțile se obligă una față de cealaltă să asigure accesul, conform legii, cu restricții de confidențialitate conform prevederilor art. 28, la toate informațiile, documentațiile, datele sau cunoștințele necesare pentru buna derulare a prezentului contract.

(3) Daunele dovedite a fi produse uneia dintre părți din vina celeilalte părți vor fi suportate de partea vinovată.

Art. 17. — Părțile garantează una celeilalte că prezentul contract reprezintă o obligație validă, legală, opozabilă în justiție în termenii prezentului contract.

Art. 18. — Vânzătorul are următoarele drepturi:

a) să factureze cumpărătorului și să încaseze, conform termenelor stabilite în prezentul contract, contravaloarea cantităților de energie electrică livrate conform prezentului contract;

b) să factureze cumpărătorului și să încaseze contravaloarea dobânzilor penalizatoare stabilite conform art. 13;

c) să solicite cumpărătorului achitarea sumelor conform art. 10 alin. (2) pe care trebuie să le plătească pentru dezechilibre, ca urmare a transmiterii de către cumpărător a unei notificări fizice incorecte a schimburilor bloc corespunzătoare cantităților de energie electrică tranzacționate conform prezentului contract;

d) să execute garanția financiară de plată în cazul în care cumpărătorul nu își îndeplinește obligațiile contractuale de plată

prevăzute la art. 10 alin. (2), art. 13 și să încaseze contravaloarea acesteia.

Art. 19. — Vânzătorul are următoarele obligații:

a) să dețină și să mențină în vigoare pe perioada de valabilitate a contractului licența acordată de ANRE și să respecte prevederile acesteia;

b) să comunice în scris cumpărătorului orice modificare a elementelor care au stat la baza încheierii prezentului contract;

c) să notifice OPE schimburile bloc corespunzătoare cantităților de energie electrică tranzacționate conform prezentului contract;

d) să asigure livrarea către cumpărător a energiei electrice contractate în termenii prezentului contract;

e) să răspundă la contestațiile formulate de cumpărător împotriva unei sume facturate, în vederea soluționării pe cale amiabilă a obiectivelor formulate în termenul prevăzut la art. 14;

f) să depună garanția financiară de bună execuție în original la sediul cumpărătorului sau în format Swift la banca agreată de cumpărător, în termenul și condițiile prevăzute la art. 23;

g) să achite cumpărătorului sumele pe care acesta trebuie să le plătească pentru dezechilibre, ca urmare a transmiterii de către vânzător a unei notificări fizice incorecte a schimburilor bloc corespunzătoare cantităților de energie electrică tranzacționate conform prevederilor art. 10 alin. (2);

h) să elibereze garanția financiară de plată, la cererea cumpărătorului, în ziua imediat următoare zilei în care cumpărătorul achită factura aferentă ultimei luni de livrare definită conform anexei nr. 2, dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru executarea acesteia.

Art. 20. — Cumpărătorul are următoarele drepturi:

a) să primească cantitatea de energie electrică contractată în conformitate cu prevederile prezentului contract;

b) să primească de la vânzător facturile pentru cantitatea de energie electrică contractată, la prețul corespunzător din contract;

c) să solicite vânzătorului achitarea sumelor conform art. 10 alin. (2) pe care trebuie să le plătească pentru dezechilibre, ca urmare a transmiterii de către vânzător a unei notificări fizice incorecte a schimburilor bloc corespunzătoare cantităților de energie electrică tranzacționate conform prezentului contract;

d) să conteste o sumă facturată de către vânzător, pe baza unei note explicative cuprinzând obiectivele formulate, în termenul prevăzut la art. 14;

e) să execute garanția financiară de bună execuție în cazul în care vânzătorul nu își îndeplinește obligațiile contractuale de plată prevăzute la art. 10 alin. (2) și să încaseze contravaloarea acesteia.

Art. 21. — Cumpărătorul are următoarele obligații:

a) să dețină și să mențină în vigoare pe perioada de valabilitate a contractului licența de furnizare a energiei electrice și să respecte prevederile acesteia, precum și ale reglementărilor prin care a fost desemnat în calitate de FUI;

b) să notifice OPE schimburile bloc corespunzătoare cantităților de energie electrică tranzacționate conform prezentului contract;

c) să accepte energia electrică și să achite integral facturile emise de vânzător pentru contravaloarea cantităților de energie electrică livrată și/sau dobânzile penalizatoare datorate în conformitate cu prevederile prezentului contract;

d) să comunice în scris vânzătorului orice modificare a elementelor care au stat la baza întocmirii prezentului contract;

e) să depună garanția financiară de plată în original la sediul vânzătorului sau în format Swift la banca agreată de vânzător, în termenul și condițiile prevăzute la art. 22;

f) să achite vânzătorului sumele pe care acesta trebuie să le plătească pentru dezechilibre, ca urmare a transmiterii de către cumpărător a unei notificări fizice incorecte a schimburilor bloc

corespunzătoare cantităților de energie electrică tranzacționate conform prevederilor art. 10 alin. (2);

g) să elibereze garanția financiară de bună execuție, la cererea vânzătorului, în ziua următoare încetării perioadei contractuale, dacă nu sunt îndeplinite condițiile pentru executarea ei.

Garanții

Art. 22. — (1) Cumpărătorul constituie în favoarea vânzătorului o garanție financiară de plată, înainte de începerea livrărilor de energie electrică, cu excepția situației prevăzute la art. 25.

(2) Cumpărătorul prezintă vânzătorului o scrisoare de garanție bancară de plată, în favoarea vânzătorului, emisă de o bancă agreată de vânzător, având termenul de valabilitate până în data de 25 a lunii următoare ultimei luni de livrare.

(3) Termenul de prezentare a scrisorii de garanție bancară de plată, emisă în conformitate cu prevederile alin. (2), în original la sediul vânzătorului sau în format Swift la banca agreată de vânzător, este nu mai târziu de 3 zile lucrătoare înainte începerii livrărilor de energie electrică.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (3), pentru perioada contractuală 1 martie 2019—31 decembrie 2019, pentru livrările care încep la data de 1 martie 2019, termenul de constituire și de prezentare a scrisorii de garanție bancară este nu mai târziu de data de 8 martie 2019.

(5) Toate comisioanele și spezele bancare referitoare la scrisoarea de garanție bancară de plată sunt suportate de cumpărător.

Art. 23. — (1) Vânzătorul constituie în favoarea cumpărătorului o garanție financiară de bună execuție înainte de începerea livrărilor de energie electrică, cu excepția situației prevăzute la art. 25.

(2) Vânzătorul va prezenta cumpărătorului o scrisoare de garanție bancară de bună execuție, în favoarea cumpărătorului, emisă de o bancă agreată de cumpărător, având termenul de valabilitate până în data de 10 a lunii următoare ultimei luni de livrare.

(3) Termenul de prezentare a scrisorii de garanție bancară de plată, emisă în conformitate cu prevederile alin. (2), în original la sediul vânzătorului sau în format Swift la banca agreată de vânzător, este nu mai târziu de 3 zile lucrătoare înainte de începerea livrărilor de energie electrică.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (3), pentru perioada contractuală 1 martie 2019—31 decembrie 2019, pentru livrările care încep la data de 1 martie 2019, termenul de constituire și de prezentare a scrisorii de garanție bancară este nu mai târziu de data de 8 martie.

(5) Toate comisioanele și spezele bancare referitoare la scrisoarea de garanție bancară de bună execuție sunt suportate de vânzător.

Art. 24. — (1) Valoarea scrisorii de garanție bancară de plată/de bună execuție este egală cu 10% din contravaloarea energiei electrice contractate și se calculează după următoarea formulă:

Valoarea scrisorii de garanție bancară = 10% x Cantitatea de energie electrică contractată x preț contract + valoare TVA, în cazul în care TVA este aplicabilă, aceasta fiind de lei

(2) Dacă părțile sunt de acord, se pot agreea și alte forme de garanție financiară de plată/de bună execuție, calculate conform alin. (1) și la termenele stabilite conform art. 22 alin. (3) și (4), după caz, respectiv art. 23 alin. (3) și (4), după caz.

Art. 25. — Părțile nu constituie garanția financiară de bună execuție și/sau plată dacă au agreat alte forme de garanție sau au încheiat un acord scris prin care garanția bancară de bună execuție/de plată nu are un caracter obligatoriu.

Modificarea circumstanțelor

Art. 26. — În sensul prezentului contract, *modificare de circumstanțe* semnifică modificarea cadrului legislativ, existența

unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, existența unor condiții sau modificări ale statutului părților care împiedică îndeplinirea obligațiilor contractuale, precum și alte situații prevăzute în reglementările specifice emise de ANRE.

Art. 27. — Dacă apare o modificare de circumstanțe, părțile pot solicita ANRE, împreună sau separat, dar cu acordul celeilalte părți, revizuirea prețului de contract și/sau a cantităților de energie electrică din contract.

Confidențialitatea

Art. 28. — (1) Fiecare parte se obligă să asigure confidențialitatea tuturor informațiilor, documentațiilor, datelor sau cunoștințelor furnizate de către cealaltă parte în baza prezentului contract și să nu le dezvăluie unei terțe părți, în totalitate sau parțial, fără consimțământul scris al celeilalte părți contractante.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1):

a) informațiile solicitate de autoritățile competente, în conformitate cu reglementările în vigoare;

b) informațiile care au fost făcute publice până la încheierea contractului;

c) informațiile solicitate de operatorul de transport și de sistem, în conformitate cu prevederile reglementărilor aplicabile;

d) informațiile comunicate de către vânzător/cumpărător afiliaților/prestatorilor de servicii implicați în executarea contractului.

(3) Prevederile alin. (1) rămân valabile timp de 5 ani după încetarea prezentului contract.

Forța majoră

Art. 29. — Răspunderea părților este înlăturată atunci când prejudiciul este cauzat de forța majoră, în condițiile prevăzute de Codul civil.

Răspunderea contractuală

Art. 30. — Pentru neexecutarea, în totalitate sau în parte, a obligațiilor prevăzute în prezentul contract, părțile răspund conform legii și prevederilor contractuale.

Art. 31. — Părțile convin ca litigiile ce decurg din interpretarea și/sau derularea prezentului contract care nu pot fi soluționate pe cale amiabilă sau prin intermediul Comisiei de soluționare a disputelor pe piața de energie electrică, numită prin decizie a președintelui ANRE, să fie supuse instanțelor judecătorești competente.

Art. 32. — Niciuna din părți nu poate cesiona parțial sau total drepturile și obligațiile decurgând din acest contract fără obținerea prealabilă a acordului scris al celeilalte părți.

Încetarea contractului

Art. 33. — Prezentul contract încetează în oricare dintre următoarele situații:

a) la încetarea perioadei de valabilitate stabilite conform prevederilor art. 4;

b) în caz de dizolvare, lichidare, faliment, retragerea licenței uneia dintre părțile contractante, părțile fiind însă ținute să își îndeplinească obligațiile contractuale rezultate până în momentul apariției cauzei; partea care se află în una dintre aceste situații are obligația să notifice celeilalte părți data apariției situației, care va fi considerată data de la care prezentul contract încetează să își producă efectele, în cel mult 3 zile de la apariția situației;

c) prin ordin al președintelui ANRE de încetare a aplicării cadrului de reglementare prin care a fost stabilit prezentul contract.

Alte clauze

.....

Dispoziții finale

Art. 34. — Prezentul contract și toate obligațiile părților care rezultă din derularea acestuia se supun în totalitate și sub toate aspectele legislației române în vigoare.

Art. 35. — (1) Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul contract.

(2) Dacă printr-un act normativ (lege, ordonanță a Guvernului, ordonanță de urgență a Guvernului, hotărâre a Guvernului, reglementare ANRE, regulament UE direct aplicabil)

sunt emise prevederi contrare clauzelor din prezentul contract, se aplică prevederile din actul normativ de la data intrării în vigoare a acestuia, iar părțile au obligația preluării modificării/completării într-un act adițional la contract.

Prezentul contract a fost încheiat la data de [.....] în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

SEMNATARI:

Reprezentantul legal al vânzătorului,

Reprezentantul legal al cumpărătorului,

.....

.....

NOTĂ:

Contractul se poate completa cu prevederi specifice conform înțelegerii părților, cu condiția ca acestea să nu fie contrare prevederilor din contractul-cadru și reglementărilor specifice emise de ANRE, precum și cu prevederi specifice privind procedura de derulare a contractului prevăzute în anexa nr. 4.

ANEXA Nr. 1
la contractul-cadru

Terminologie

ANRE	Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei
Furnizor de ultimă instanță (FUI)	Furnizorul desemnat de autoritatea competentă pentru a presta Serviciul universal de furnizare în condiții specifice reglementate
Parte responsabilă cu echilibrarea (PRE)	Titular de licență care a fost înregistrat la operatorul de transport și de sistem ca parte responsabilă cu echilibrarea. O PRE își poate asuma, de asemenea, responsabilitatea echilibrării pentru alți titulari de licență.
Operatorul de transport și de sistem (OTS)	Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.
Operatorul pieței de echilibrare (OPE)	Persoana juridică ce asigură organizarea și administrarea pieței de echilibrare; această funcție este îndeplinită de OTS.
Lună contractuală	O lună calendaristică din cadrul unei perioade contractuale
Perioadă contractuală	Fiecare dintre următoarele perioade: — 1 martie 2019—31 decembrie 2019; — 1 ianuarie 2020—31 decembrie 2020; — 1 ianuarie 2021—28 februarie 2022.
Parte/Părți	Producător de energie electrică sau furnizor de ultimă instanță/producător de energie electrică și furnizor de ultimă instanță
Producător de energie electrică	Persoană fizică sau juridică având ca specific activitatea de producere a energiei electrice, inclusiv în cogenerare
Schimb bloc	Schimb de energie electrică între două părți responsabile cu echilibrarea

ANEXA Nr. 2
la contractul-cadru

Cantități de energie electrică contractate

Tabelul 2.0 — Cantități de energie electrică contractate lunar

Nr. crt.	Luna/anul	Cantitatea de energie electrică [MWh]
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		

NOTĂ:

Tabelul 2.0 se completează conform cantităților lunare prevăzute în decizia aprobată și transmisă de ANRE, la semnarea contractului sau la modificarea acestora.

Tabelul 2.1 — **Cantități de energie electrică orare contractate în luna [MWh/h]**

Ora		Cantitatea de energie electrică orară
De la	Până la	Zi calendaristică
0,00	1,00	
1,00	2,00	
2,00	3,00	
3,00	4,00	
4,00	5,00	
5,00	6,00	
6,00	7,00	
7,00	8,00	
8,00	9,00	
9,00	10,00	
10,00	11,00	
11,00	12,00	
12,00	13,00	
13,00	14,00	
14,00	15,00	
15,00	16,00	
16,00	17,00	
17,00	18,00	
18,00	19,00	
19,00	20,00	
20,00	21,00	
21,00	22,00	
22,00	23,00	
23,00	24,00	

NOTĂ:

Tabelul 2.1 se întocmește pentru prima lună din perioada contractuală.

Tabelele 2.1—2.14 se întocmesc similar tabelului 2.1 pentru lunile următoare din perioada contractuală.

Pentru perioada contractuală 1 martie 2019—31 decembrie 2019, tabelul 2.1 nu se utilizează.

Tabelul 2.2 — **Cantități de energie electrică contractate pe intervale orare**

Nr. crt.	Luna/anul	Cantitatea de energie electrică			
		Total	Intervalele 1—6 și 23—24	Intervalul 7—17	Intervalul 18—22
		MWh	MWh/h	MWh/h	MWh/h
1.	Martie 2019				
2.	Aprilie 2019				
3.	Mai 2019				
4.	Iunie 2019				
5.	Iulie 2019				
6.	August 2019				
7.	Septembrie 2019				
8.	Octombrie 2019				
9.	Noiembrie 2019				
10.	Decembrie 2019				

NOTĂ:

Tabelul 2.2 se completează conform cantităților prevăzute în decizia aprobată și transmisă de ANRE, la semnarea contractului sau la modificarea acestora. Acest format este utilizat numai pentru perioada contractuală 1 martie 2019—31 decembrie 2019.

ANEXA Nr. 3
la contractul-cadru

Prețul de contract

Prețul de contract este [lei/MWh], reprezentând prețul reglementat, aprobat prin Decizia președintelui ANRE nr.

ANEXA Nr. 4
la contractul-cadru

Prevederi specifice privind procedura de derulare a contractului

Persoana/Persoanele de contact din partea vânzătorului:

Persoana/Persoanele de contact din partea cumpărătorului:

Căile de comunicare convenite:

ANEXA Nr. 5
la contractul-cadru

Date referitoare la partea responsabilă cu echilibrarea (PRE)

Pentru vânzător:

- denumirea PRE
- codul PRE
- persoane de contact, adresa de email și nr. de telefon

Pentru cumpărător:

- denumirea PRE
- codul PRE
- persoane de contact, adresa de email și nr. de telefon

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

